

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Cap. I. De Imperio Zenonis, deque ejusdem vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

metuens Anastasius, simulatione usus, statim plebis animos commutavit.
Item de Obitu ejusdem Anastasii.

ΕΥΑΓΓΡΙΟΥ ΕΥΑΓΡΙΑΙ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΠΙ-
ΦΑΝΕΩΣSCHOLASTICI EPI-
PHANIENSIS

καὶ δὲ ἐπαρχῶν

Et ex Praefectis

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣECCLESIASTICÆ
HISTORIÆ

Τόμ.ο τέτ.ο.

LIBER III.

Κεφ. α΄.

CAPUT I.

Περὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, καὶ τῆς βίης
αὐτοῦ.De Imperio Zenonis, deque ejusdem
vita.

Ζήνων δὲ, ἐπὶ τῷ βασιλείαν τε πα-
τρός ὁ τελουτήσαντος μόνου ἀπει-
κάλετο, ὡς περὶ οὐκ οἰόμενος τῶν ὄλων ἐγ-
κελεύειν ἡγεῖσθαι, εἰ μὴ καὶ πάσαις ταῖς
ἐπιθέταις ἡδοναῖς μετ' ἄξιας ἐπέξελθοι,
τοῦτον ἐκ περιουσιῶν ἑαυτὸν ταῖς ἐπιθέ-
σεσι τῶν ἐπιθυμιῶν ἐκδέδωκεν, ὡς μη-
δὲν αὐτὸν ἐπαρῆν τῶν ἀπρεπειῶν τε καὶ ἀθέσ-
μων ἀλλ' ἔτις τέτοις ἐμπολιτεύεσθαι,
ὡς τὸ σκοπῶς ταῦτα καὶ ἐν παρρησίᾳ
γίνεσθαι, χαμῆδες εἶναι νομίζον. τὸ δὲ
γε ἀναφανδὸν καὶ ὡς περὶ ἐξ ἀπόπτης, βα-
σιλικῶν, καὶ ἀυτοκράτορι μόνου πρέπον κα-
κῶς καὶ δειλοπρεπῶς κρίνας, οὐκ ἐξ ὧν
ἐτέρων κρατεῖν πέφυκεν, ὁ ἀυτοκράτωρ
γινώσκειται. ἀλλ' ἐξ ὧν ἑαυτὸν πρῶτον ἀρ-
χὴν τε καὶ κελεύει, μηδὲν τῶν ἀτόπων παρ-
εσθυσῆν ἑαυτῷ διδῆναι, ἔτις δὲ ἀνάλωτος
ταῖς ἀκρεσίαις ὑπαρχῶν, ὡς ζῶν ἀγαλ-
μα τῶν δειλῶν εἶναι πρὸς μίμησιν, ἐκ-
παιδῶν τὸ ὑπήκοον, ὁ δὲ ταῖς ἡδοναῖς
ἑαυτὸν ἀνοίγνυς, λελήθε κατὰ σμικρὸν δὲ
ἀίχμης δορυάλωτος ἀνάπων γι-
νόμενος, δεσποθείας συχρᾶς ἀμείβων, ἴσα τῶν
ἀχρεῖς τῶν δειλῶν ἔπερ ἀναριθμήτοι τῶν
ἡδονῶν αἱ δεσποῖναι κατέσταν, ἡκιστα πέ-
ρας τῆς συνεχείας τῆς τῆς σφῶν ἀλληλεχρίας

AT Zeno, simulatque mortuo ipfi-
us filio solus imperium obtinuit,
quali persuasum habens se nequaquam
summo imperio præditum esse, nisi in
omne genus libidinis, quodcunque ob-
vium esset, summa cum licentia effun-
deretur: statim ab ipso exordio illece-
bris cupiditatum ita se totum dedit,
ut nihil esset tam turpe tamque illicitum,
quod impetum ejus cohiberet. Sed sic in
flagitiis volutabatur, ut clam
quidem ac remotis arbitris ea com-
mittere, vile ac plebejum existima-
ret: palam verò & sub oculis omni-
um ea patrare, regium quiddam &
Imperatore dignum censeret. Ve-
rum hac in re perperam, ac profus
fervorum more judicavit. Neque e-
nim Imperator ex eo, quòd aliis im-
perat, dignoscitur, sed ex eo, quòd
se ipse regit atque moderatur, nihil
pravi sinens in animum suum irrepe-
re: Sed adversus libidines adeo in-
victus, ut spirans quædam imago
virtutis esse videatur, subditos om-
nes ad imitationem sui erudiens. Is
verò, qui voluptatibus se mancipa-
verit, paulatim imprudens efficitur
servus turpissimus & captivus, nul-
la unquam pecunia redimendus: tan-
quam inutilia mancipia, multos sub-
inde Dominos mutans. Quippe
innumerabiles voluptates, ejus domi-
næ efficiuntur, quæ continuata ac si-
bi invicem succedentes, nunquam exi-

Ττ 3

tum fortiantur: dum voluptas, quæ præfens est, nequaquam subsistit, sed quasi irritamentum est ac procemium sublequentis. Donec Imperator quispiam verè effectus, turbulentam illam voluptatum dominationem procul expellat, regnans deinceps, non autem tyrannide oppressus: aut certè ad extremum usque spiritum serviens, ad inferos detrudatur.

CAP. II.

De Barbarorum incursionibus, tam in Orientis, quam in Occidentis partibus.

Hujusmodi sub initium principatus fuit Zeno, vitâ intemperans ac dissolutus. Qui verò ejus imperio parebant, tam in Orientis, quam in Occidentis partibus, gravissima perpeffi sunt mala: Hinc Saracenis cuncta vastantibus: illinc Hunnis, qui olim Masfagetæ dicebantur, in Thracias irruptentibus & Istrum trajicientibus, nemine obsistente: ipso etiam Zenone reliqua barbaricum in mortem deprædante.

CAP. III.

De Tyrannide Basilisci, & de Zenonis fuga.

Porro cum Basiliscus Verinæ frater adversus ipsum insurrexisset: erat enim Zeno etiam propinquis suis invius, eò quod omnesturpissimam ejus vitam averfarentur: nullum virile consilium animo concepit. Ignava quippe ac pusilli animi res est nequitia, infirmitatem animi ex eo satis prodens, quod voluptatibus succumbit. Sed contentissimo cursu aufugit, tali tantoque principatu citra pugnam cedens Basilisco. Obsidionem quoque diutissime sustinuit in ipsa Isaurorum regione, quæ illum in lucem ediderat, Ariadnen uxorem, quæ post mariti fugam matrem suam reliquerat, secum habens, & quotquot amici ac fidi erga ipsum remanserant. Ita Basiliscus Romanum imperium adeptus; cum Filium suum Marcum Cæsarem renuntiasset, Zenoni & iis, qui ante Zenonem imperaverant, contrariam viam inire cœpit.

ἔχεσαι. αἰ τῆς ἐν χερσὶν ἡδονῆς ἐχέτω μὲν, ὑπέκκαυμα δὲ καὶ ποροίμων ἐπὶ εὐεργηνομένης, ἕως ἢ ἀποκράτωρ τις ἐπιγινόμενος τῷ ὀχλοκρατίῳ τῷ ἡδοναίῳ ἐπιλατῆσι, βασιλεύων λοιπὸν ἐτυραννέμενος, ἢ μέχρι τελευταίας ῥοπῆς δεδωῶν, ταῦτα ἀδὲ καταλάσει.

Κεφ. β'.

Περί ἰσίδων βαρβαρικῶν, ἔντε τῷ ἔμ καὶ τῷ δὲσφ.

Τοιαῦτα μὲν ἐν καθ' ἀρχὰς ὁ ζήνων, ὡς δεδημημένον τὸν βίον. οἱ δὲ γε ὑπερκοιοί πορὸς τε ἀνίχοντα, πορὸς τε δύσμοισι πλιον, κακῶς ἔπαχον. ἐνθὲν μὲν τῷ σακιδίῳ βαρβάρων πάντα ληϊζομένων Ἰρακίῳ ἐπιπλήθον ἐννῶν τῷ πάλαι μασασαγείῳ, ὅστις δραμόνιων, καὶ τὸν ἰστρον διαβάλλων μιν ἀμύνοισι, αὐτὸς δὲ γε ζήνων τὰ ἐπιλατῆσι βαρβαρικῶι τρεπὼ πορὸς βίας ἀφαιρέμους.

Κεφ. γ'.

Περί τῆς τυραννίδος βασιλίσκου, καὶ φυγῆς ζήνωνος.

Επανασάντων ἡ οἱ βασιλίσκου ἐβαρβαρικῶι ἀδελφῶ, καὶ τὰ οἰκεία γὰ αὐτὸς ἐπιπέπλεμωτο, πάντων ἐπίσης τὸν ἀίχμισον αὐτὸν βίον δόποσε φορμύρων, ἀνδρῶν μὲν εὐδὲ βίως ἐφρόνησεν. ἀίχμισες γὰ καὶ δύσελπιον ἀνισαρχία, ἐν τῆς πορὸς ἡδονῆς ἡπῆς τεκμηρεῖσθα τὸ ἀνανδρον. Φύγῃ δὲ πορὸς ἐπὶ ἀδὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἀκονίσι πορὸς ἀχωρησας τὰ βασιλίσκου καὶ πολιορκίαν ὑπέστη καὶ τῶν αὐτῶν τῶν ἰσαυρων πορὸς ἀγαγῶσαν χώραν, ἐχρησάμα οἱ δραδίνῳ τῷ γαμετῷ, ὅστις ἐρον τῷ μητέρα φυγῆσαν, καὶ ἐτι ἔτερον δύναν ἀποτῶ μεμνηκῆ. ἔτω γὰρ ὁ βασιλίσκος τὸν σέφανον τῷ ῥωμαίων ἀναδὲν κάμνον, καὶ τὸν παῖδα μάρκον ἀνεπὶ πάν καίσαρα, ἀπὸ ἀνίχας τὰ ζήνωνι, καὶ τοῖς πορὸς ἐβασιλευσιν, ἢ δ.